

Enflasyon ve Ekonomik Büyüme İlişkisi 8

Lokman Salih Erdem¹

Özet

Beşeri sermaye ve bilgiyi temel alan içsel dinamikler ile merkezinde fiziki sermayenin yer aldığı dışsal dinamikler arasında, büyümede sürdürülebilirlik konusu tartışılmaya devam etmektedir. Literatürde, büyüme ile enflasyon arasındaki negatif ilişkiyi ortaya koyan pek çok çalışma mevcuttur. Bu bağlamda enflasyon, belirli bir seviyeye kadar büyümeyi olumlu etkilerken; eşik değerler üzerine çıktığında özellikle bilgi ve beşeri sermayeyi yıpratarak içsel dinamiklerin süreç içerisinde etkisiz kalmasına neden olmaktadır. Dolayısıyla büyümeyi sürdürülebilir kılmak, sadece içsel ve dışsal dinamiklere değil, aynı zamanda makroekonomik istikrara da bağlıdır. Sonuç olarak; sürdürülebilir bir büyüme hedefinin yalnızca teorilerle değil, uygun enflasyon eşiklerine göre belirlenen makroekonomik politikaların bu teorilerle uyumlu bir şekilde entegre edilmesiyle mümkün olacağı vurgulanmaktadır.

1. Giriş

Ekonomik büyüme, literatürde sık tartışılan bir konudur. Özellikle uzun dönem sürdürülebilirliğin, içsel dinamiklere bağlı olarak bilgi, teknoloji ve beşeri sermaye odaklı mı? Yoksa, fiziki sermayeye bağlı olarak gerçekleşen dışsal bir faktör müdür? (Chirwa & Odhiambo, 2018). Ülkelerin sahip olduğu farklı dinamikler, yetkinlikler ve yapısal özellikler, zamanla çeşitli büyüme teorilerinin türemesine zemin hazırlamıştır (Meyer & Hassan, 2024). Özellikle ülkelerin sahip olduğu kaynak çeşitliliği, büyüme sürecindeki ihtiyaçların da farklılaşmasına neden olmaktadır. Bu bağlamda teknoloji, beşeri sermaye veya bilgi gibi üretim faktörlerine duyulan ihtiyacın şiddeti, her ülke için değişkenlik göstermektedir. Dolayısıyla; sermaye stokuna veya teknolojiye daha fazla yatırım yapan ülkelerin sermayeyi verimli kullanması, yani bir birim sermaye ile diğer ülkelere kıyasla daha fazla mal ve hizmet üretmesi, sürdürülebilir büyümenin temel dinamiği midir? Yoksa sermaye artışı,

1 Öğr. Gör. Dr., Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi, l.erdem@ahievran.edu.tr,
ORCID ID: 0000-0001-6423-0874.

zannedildiği gibi ülkelerin rekabetçiliğinde fark yaratan en önemli unsur değil midir? Oysa, sermaye birikiminin sürekli artması halinde, büyüme hızı aynı oranda yükselmeyebilir. Sermaye gibi bir üretim faktörü girdisi arttıkça, bir müddet sonra sermaye başına düşen hammadde miktarı aynı ölçüde artış göstermeyecektir. Esasen sermayenin marjinal veriminin düşmesi, bir süre sonra sermayenin üretime katkısını azaltmaktadır. Tıpkı P, Romer'in Detroit'teki Ford örneğinde vurguladığı gibi; Ford'un başarısı yalnızca bir sermaye birikimi sonucu değil, üretim sürecindeki montajlama ve bilgi gibi içsel faktörlerin etkin kullanımının bir sonucudur. Güney Kore, yatırımlarını yalnızca sermaye birikimine dayalı olarak değil; nitelikli beşeri sermaye, inovasyon ve Ar-Ge ile biçimlendirmiş olup, büyümenin sürdürülebilirliği açısından önemli katkılar sağlamıştır (OECD, 2023). Benzer şekilde Finlandiya, teknolojiye yaptığı yatırımlar sayesinde toplam faktör verimliliğini artırarak büyümenin temel dinamiklerini güçlendirmeyi başarmıştır (OECD, 2022). Ayrıca Almanya ve Japonya gibi ülkeler, kaizen (iyileştirme) anlayışıyla hareket ederek üretim süreçlerinin etkinliğini artırmak suretiyle büyümede verimlilik sağlamıştır (OECD, 2024).

Ekonomik büyüme, ekonominin en temel dinamiklerinden biridir. Her ne kadar bir toplumun refah düzeyinin tam göstergesi olarak tek faktör olmadığı eleştirisi yapılsa da mal ve hizmet üretimindeki artışların ve uzun dönem üretim kapasitesini yansıttasından ötürü ekonomik büyümenin başlıca göstergesi olmayı sürdürmektedir. Bu anlamda ekonomik büyümenin itici gücü olarak üretim ekonomisi görülmektedir. Ekonominin temel dinamiklerinden biri olarak, üretim ekonomisinin gelişmekte olan ve gelişen ekonomiler açısından son dönemlerde büyüme üzerine etkileri ve önemi daha fazla tartışılmaktadır. Özellikle imalat sanayiinde gerçekleşecek bir teknolojik iyileşme, üretimde verimliliği artırırken, işgücü piyasasında olumlu bir etki oluşturacak ve toplumsal refah düzeyini artırmaya yardımcı olacaktır. Ekonomik istikrarın sağlanması, piyasa şartlarının olgunlaşması ve öngörülebilir olması durumunda, özellikle enflasyon artışlarının yaşanmadığı, baskıların hissedilmediği bir ekonomide imalat sanayiinde potansiyel artışlar görülecektir.

Enflasyonun bir ekonomi üzerinde çeşitli etkileri bulunmaktadır. Fiyat istikrarının sağlanması merkez bankalarının, büyüme ve enflasyon arasındaki ilişkiyi sağlam temeller üzerinde tutabilmesi için önemlidir. Büyüme ve enflasyon arasındaki ilişki literatürde yaygın bir şekilde tartışılmış ve enflasyon düzeyinin düşük olduğu dönemlerde büyüme üzerine olumlu etki ettiği, ancak yüksek enflasyon dönemlerinde ise, büyüme üzerine olumsuz etki ettiği bulguları mevcuttur. Bu anlamda, Khan & Senhadji, (2001) gibi bu çalışmada, bir politikacının, politika kararı almadan önce bu ilişkiyi iyi anlaması gerektiği düşünülmekte ve iyi anlamak içinse, enflasyon oranının hangi

düzeyde büyümeyi olumlu etkilediği ve hangi düzeyde enflasyonun, büyümeyi olumsuz etkilediğini bilmek gerekmektedir. Enflasyonun büyümeyi olumsuz etkilediği bir kırılma noktası yani eşik bulunmaktadır. Bu eşik değer ülkelerin dinamiklerine ve gelişim eğilimlerine bağlı olarak farklılık gösterebileceği gibi yapılan çalışmaların metodolojisi ve hangi ülkeler üzerine yapıldığı da önemlidir (Bruno & Easterly, 1998).

Tabi ki beklenmedik enflasyon artışlarında ve gelecekte yaşanabilecek olumlu ya da olumsuz durumların, ekonominin kontrolünü kaybetmesine engel olabilecektir. Bu durumda, düzenleyici kurumların gücünü artırabilecek politika önerileri sunulmalıdır. Düzenleyici ve denetleyici kurumların etkin çalışması ve ekonomik büyüme gibi meseleler, ekonomik modellerin temel sorularına yön vermektedir.

Bu anlamda, coğrafi farklılıklar ve tarihi süreçlerin büyüme dinamiklerinin belirleyicileri üzerine etkileri bulunmaktadır. Farklı coğrafyalardaki büyüme oranlarının değişkenlik göstermesi, yalnızca makroekonomik politikalarla değil, aynı zamanda coğrafi koşullar, tarihi tecrübeler ve kurumların yapısal özellikleriyle de ilişkilidir. Bu manada, ekonomik büyüme üzerinde hem doğrudan hem de dolaylı etkiler oluşmaktadır.

Literatürde büyüme ve enflasyon ilişkisi üzerine çok sayıda çalışma bulunmakta ve bütüncül bir bakış açısıyla değerlendirildiğinde, bu çalışmaların yegane amacı yeni ve daha güçlü politikaların oluşturulması için sürdürülebilir ekonomik büyümenin belirleyicileri olarak özellikle içsel ve dışsal büyüme modelleri karşılaştırmalı bir perspektifle incelenmekte ve bu teorik mekanizmaların sistematik olarak fiyat istikrarına bağlı bir şekilde işleyeceği ortaya konmaktadır.

Çalışmanın devam eden kısımlarında; kurumsal yapının, beşeri sermayenin ve teknolojinin büyüme üzerindeki kritik önemi ile büyümenin yalnızca fiziksel üretime dayalı olmadığı anlatılmaktadır. Bu bağlamda, içsel ve dışsal büyüme teorileri derlenecek; ardından bu teorilerin enflasyon dengesi ile olan ilişkisi irdelenecektir (Chu, Sek, & Ismail, 2019).

2. Literatür Çerçevesi ve Teorik Yaklaşımlar

Literatürde, büyümenin temelleri üzerine birçok farklı yaklaşım geliştirilmiş olup, bu yaklaşımlar içsel ve dışsal faktörlere dayanan teoriler olarak ayrılmaktadır. İçsel büyüme teorileri, büyüme süreçlerinin ekonomi içindeki dinamiklerden kaynaklandığını savunurken; dışsal büyüme teorileri, büyümeyi daha çok dış unsurlar ve çevresel faktörlerle ilişkilendirir. Özellikle, beşeri sermaye, teknoloji, kurumsal yapılar ve ekonomik politikaların büyüme üzerindeki etkileri incelenerek, ekonomik büyümenin üzerine yaklaşımlar

karşılaştırılacaktır. Bu anlamda, büyüme teorilerindeki farklı yorumları bir araya getirerek, sürdürülebilir bir büyümenin nasıl şekilleneceğine dair kapsamlı bir değerlendirmeyi hedeflemektedir.

2.1. Dışsal Büyüme Yaklaşımları

Solow gibi büyüme modellerinde, sermaye stokunun tek başına yeterli olmadığı ve bunun ekonomiyi uzun dönemde durağan bir duruma getireceği tartışılmaktadır. Bu bağlamda, sermaye stoku, ekonominin tek başına itici gücü değildir. Aynı zamanda, nitelikli insan sermayesi de büyük bir öneme sahiptir. Ancak sürdürülebilir bir ekonomik büyüme için dışsal bir faktör olarak teknolojiye ihtiyaç duyulmaktadır. Solow-Swan modeli, dengeli büyüme kavramını savunarak, büyümenin yalnızca sermaye birikimine dayanamayacağını ifade eder. Sermaye stokundaki azalan getiriler, büyümenin sürdürülebilirliği için nitelikli nüfus artışı ve teknolojik ilerleme gibi dışsal faktörlere duyulan ihtiyacı ortaya koyar (Solow, 1994). Ancak Mankiw, Romer ve Weil (1992), Solow'un azalan getiri varsayımını, ülkeler arasındaki gelir farklarını açıklamakta önemli bulmuş, ancak kültür, iklim ve ekonomik koşullar gibi heterojen parametrelerin göz ardı edilmemesi gerektiğini vurgulamıştır. Bu farklılıklar, Solow yakınsamasının tüm ülkeler için uygulanabilir olmadığını gösterir. Hahn (1989), Kaldor'un, Solow'un azalan getiri kabulünün ekonomik büyümeyi sınırladığı düşüncesine karşı, büyümeyi kendi kendini besleyen bir süreç olarak tasarlamıştır. Temel olarak, sanayi üretiminde uzmanlaşmanın getirdiği verimlilik, birim maliyetleri düşürüp talebi artırarak ekonomide döngüsel bir mekanizma ortaya koymaktadır. Solow'un azalan getiriler varsayımının aksine, üretilen her yeni birimin daha verimli ve ucuz olması temeline dayanan bir artan getiriler sistemidir.

2.2. Yapısal Dönüşüm Yaklaşım

Cass (1965), RCK modelinin uzun dönem ekonomisinde durağan bir duruma yol açabileceğini belirtmiş, büyümenin esas kaynakları olarak sermaye birikimi, emek artışı ve toplam faktör verimliliğine dayalı teknolojik ilerlemeyi vurgulamıştır. Model, bireylerin tüketim ve tasarruf kararlarını optimize etmeye çalıştığı dinamik bir sistem sunarak, ekonomik şokların ve politik kararların birey davranışlarına etkisini analiz eder. Rostow (1959), RCK modelinde büyümenin sürdürülebilirliğini sermaye birikimi ve teknolojik ilerleme gibi faktörlere dayandırmasından farklı olarak, ekonomik büyümenin siyasal ve toplumsal dönüşümlerle şekillendirilebileceğini savunur ve bu dönüşümlerin özellikle kalkış aşamasında gerçekleştiğini belirtir. Ekonomik büyümeyi, geleneksel toplum, kalkış öncesi, kalkış, olgunlaşma ve yüksek kitle tüketimi çağları olarak sınıflandırır. Sanayileşme ve teknolojik yeniliklerin kalkış aşamasında büyümenin

itici gücü olup sektörel dönüşüm için kritik bir rol oynar. Her toplumun aynı aşamalardan geçerek olgunlaşacağını öne sürmesi, toplumsal dönüşüm ile ekonomik büyüme arasındaki ilişkiyi analiz etmesine olanak tanımıştır. Bu durum, Rostow'un Marx ile karşılaştırılmasına neden olmuştur. Ancak Rostow, evrimsel bir modernleşme modeli hayal ederken, Marx dönüşümü çekişmeli bir süreç olarak görmektedir (Gustafsson, 1961). Solow, ekonominin uzun dönemde sürdürülebilir olmasının dinamiklerini araştırırken, Kaldor uzun dönemde sanayi üretimi getirilerinin sürdürülebilirliğini düşünmüştür. RCK, tasarruf oranlarını yatırımlara dönüştürerek uzun dönem dengeyi nasıl sağlayacağını sorgularken, Rostow, ekonomik büyümenin yapısal dönüşümlerle sürdürülebilir olmasını tartışmıştır.

2.3. İçsel Büyüme Yaklaşımları

Romer (1994), ekonomik büyümeyi dışsal faktörlerden ziyade içsel faktörlere dayandırmış, özellikle Ar-Ge faaliyetlerinin önemini vurgulamıştır. Romer, bu faaliyetlerin beşeri sermaye birikiminin artmasına bağlı olduğunu ifade eder ve ekonomik birimlerin uzun vadeli kâr güdüsüyle bu sürecin desteklediğini belirtir. Teknoloji, içsel dinamikler doğrultusunda bir faktör olarak ortaya çıkar ve yeniliklerin artışı ile yaygınlaşması pozitif dışsal etkiler yaratır. Fakat, bilgi paylaşılmadığında veya gizlendiğinde, monopol avantajı oluşturulabileceğini de belirtir. Artan verimlilik, potansiyel üretimin artmasına ve teşviklerle yeni ürünlerin ortaya çıkmasına olanak tanır. Romer'e benzer olarak, Lucas'da büyümeyi insan sermayesinin gücüne bağlı kılmış, sürekli biriken insan sermayesinin üretim süreci ve toplumsal verimlilik üzerindeki etkisine vurgu yapmıştır. Beşeri sermaye artışı, sürdürülebilir büyümeye olumlu etki ederken, azalan verimlilik sorununu da çözer. Artan verimlilik toplumsal refahı artırarak pozitif dışsallık yaratır. Devletin teşvikleri, bireylerin ve firmaların bu arzuyu artırmasına olanak tanır (Carroll, 2020). Rebelo (1991), modeli genişleterek geleneksel Solow modelinin aksine, sermaye arttıkça verimliliğin düşmediğini sabit getiri varsayımını değinir. AK modeline göre, bir ülkenin büyümesi için dışarıdan gelecek sıra dışı bir teknolojik gelişmeye ihtiyacı yoktur; ülke, sermaye stokunu sürekli artırarak kendi içsel gücüyle büyümeyi kalıcı hale getirebilir. Bu bağlamda yatırım ve sermaye artışı, büyümenin temel ve içsel kaynağı olarak kabul edilir.

2.4. Büyümede Kurumsal Yaklaşım

Acemoğlu & Robinson (2012) ise ülkelerin atılım yapmasına neden olan faktörleri araştırmış ve kurumsal yapıları ön plana çıkarmıştır. Acemoğlu, ulusların kurumsal kabiliyetlerini geliştirmesi, toplumu ortak hedefler doğrultusunda teşvik etmesi, hukukun üstünlüğü ile fırsat eşitliğini tesis

etmesi ve siyasi iktidarların keyfi politikalarını engellemek suretiyle güç odaklı yaklaşımları önlemek; özetle ülke menfaatlerini korunması, büyümeyi sürdürülebilir kılar. Bu ilkelerden vazgeçilmesi durumunda ise, bir ülkenin kaynaklarının çokluğuna bakılmaksızın, ekonomik süreçlerin etkisiz bir şekilde sonuçlanması kaçınılmazdır. Kurumsallaşma ve liyakat ilkelerine bağlılık, ekonomik büyümenin sürekliliğini sağlayan en temel unsurlar olarak kabul edilir. Büyüme modellerinin kurucuları farklı motivasyonlara sahip olsa da, temelde benzer sorulara cevap aramışlardır: Romer, büyümenin içsel dinamiklerle nasıl şekillendiğini, Lucas insan kapasitesinin artırılmasının büyümeyi nasıl sürdürülebilir hale getirdiğini, Rebelo içsel dinamiklerin nasıl kullanıldığını, Acemoğlu ise kurumsallaşma ve liyakatin ekonomik büyüme üzerindeki etkisini vurgulamıştır.

Sermayenin büyüme üzerindeki rolü ve finansal politikaların doğruluğu da göz önünde bulundurulmalıdır; çünkü fiyat istikrarını bozan unsurlar, büyüme teorilerinin etkinliğini sorgulatabilir. Yabancı sermayenin çekilmesi ve teknolojinin yurt dışından transferi gibi faktörler, fiyat istikrarını etkileyebilir ve dolayısıyla büyüme sürecine olumsuz yansiyabilir.

3. Büyümenin Makroekonomik Sınırı: Eşik Etkisi

Uzun dönemli sürdürülebilir büyümenin nasıl sağlanacağı konusunda literatürde geniş çaplı bir tartışma mevcuttur. Bu bağlamda, özellikle içsel ve dışsal büyüme teorileri üzerine yoğun çalışmalar yürütülmüştür. Ancak; fiziksel sermaye, beşeri sermaye ve teknoloji gibi değişkenlerin verimli bir şekilde kullanılabilmesi için öncelikle piyasalarda fiyat istikrarının sağlanmış olması büyük önem arz etmektedir. Enflasyon olgusu; makroekonomik politikaların sekteye uğramasına yol açarak sermayenin yönünü ve kaynak tahsisini doğrudan etkilemekte, dolayısıyla verimliliği azaltmaktadır. Fiyat istikrarının sağlanamaması sonucu artan belirsizlik, güven ortamını zedeleyerek içsel büyüme modellerinin etkinliğini olumsuz yönde etkilemektedir. Öte yandan Chu, Sek ve Ismail (2019); Angadi (1998), enflasyonun belirli bir eşik seviyeye kadar büyümeyi desteklediğini, ancak bu eşik aşıldığında iç piyasalarda belirsizlik yaratarak yabancı yatırımcıların öngörü eksikliği nedeniyle yatırım yapmaktan kaçınmalarına neden olur. Eşik enflasyon, bir ülkenin katma değer üretme kapasitesinde kritik bir rol oynar ve ekonomik büyüme açısından önemli bir sınır olarak kabul edilmektedir. Bu nedenle ekonominin, eşik enflasyon değerine ne kadar yakın olduğunu saptamak oldukça kritik bir noktadır. Netice itibarıyla, içsel ve dışsal modellerin başarısı için teorilerin sağlam bir zemine oturması ve bu modellerin etkilerini gösterebileceği istikrarlı bir piyasa ortamının yaratılması gerekmektedir.

4. Sonuç ve Genel Değerlendirme

Ekonomik modellerin farklı ülkelerde aynı etkiyi yaratamaması bir başarısızlık olarak değil, modellerin etkinliği için gerekli olan ön koşulların eksikliği olarak değerlendirilmelidir. Bu çalışma; ekonomik büyümenin sürdürülebilirliğinin yalnızca beşeri sermaye, teknoloji, kurumsal yapı ya da bilgi birikimine bağlı olmadığını, aksine sistem çarklarının işleyebilmesi için uygun bir makroekonomik zeminin oluşturulması gerektiğini vurgulamaktadır. Bu bağlamda, büyüme teorilerinin öngördüğü mekanizmaların sağlıklı işleyebilmesi için fiyat istikrarının tesisi bir ön şarttır. Literatürde, enflasyonun belirli bir seviyeye kadar büyümeyi desteklediği, ancak kritik bir eşikten sonra büyüme üzerinde yıkıcı etkiler yarattığı bilinmektedir (Bangura ve Omojolaibi, 2024). Dolayısıyla politika yapıcılara düşen temel görev; büyümeyi sadece teorik modellerle sınırlı görmeyip, enflasyonu eşik değerinin altında tutacak titiz makroekonomik politikaları hayata geçirmektir.

Kaynakça

- Acemoğlu, D., & Robinson, J. (2012). *Why Nations Fail: The Origins Of Power Prosperity And Poverty*. Newyork: Profile Books.
- Angadi, V. B. (1998). Price Stability, Bop Equilibrium And Economic Growth. *Economic And Political Weekly*, Vol. 33, No. 39 , 2521-2524.
- Bangura, M., & Omojolaibi, D. (2024). Inflation-Economic Growth Nexus in Nigeria: New Evidence on Threshold Effects. *International Journal of Economic Policy*, 4(1), 44-62.
- Bick, A. (2010). Threshold effects of inflation on economic growth in developing countries. *Economics Letters*, 108 , 126-129.
- Bruno, M., & Easterly, W. (1998). Inflation crises and long-run growth. *Journal of Monetary Economics* 41, 3-26.
- Cass, D. (1965). Optimum Growth in an Aggregative Model of Capital Accumulation. *The Review of Economic Studies*, Vol. 32, No. 3., 233-240.
- Carroll, C. D. (2020). The Lucas Growth Model. *Lucasgrowth, Department Of Economics, Jhons Hopkins University*, 1-4.
- Chirwa, T. G., & Odhiambo, N. (2018). Exogenous And Endogenous Growth Models: A Critical Review. , *Comparative Economic Research. Central And Eastern Europe*, ISSN 2082-6737, *De Gruyter, Warsaw*, 21(4), [https://Doi.Org/10.2478/Cer-2018-0027](https://doi.org/10.2478/Cer-2018-0027), 63-84.
- Chu, J. F., Sek, S., & Ismail, M. (2019). Threshold Effects Of Inflation On Economic Growth: Evidence From Dynamic Panel Threshold Regression Analysis For 18 Developed Economies. *Journal Of Management, Economics, And Industrial Organization*, 3(1), 51-62.
- Gustafsson, B. G. (1961). Rostow, Marx And The Theory Of Economic Growth. *Science & Society , Summer, 1961*, Vol. 25, No.3 , 229-244.
- Hahn, F. H. (1989). Kaldor On Growth . *Cambridge Journal Of Economics*, Vol.13, No.1 , 47-57.
- Khan, M. S., & Senhadji, A. (2001). *Threshold Effects in the Relationship Between Inflation and Growth*. IMF Staff Papers, Vol. 48, No. 1.
- Mankiw, N. G., Romer, D., & Weil, D. (1992). The Empirics Of Economic Growth. *Quarterly Journal Of Economics*, 407-434.
- Meyer, D. F., & Hassan, A. (2024). Analysis Of The Optimal İnflation Rate İn The Economic Growth Process Of A Developing Country: The Case Of South Africa. *Journal Of Infrastructure, Policy And Development*, 8(6), 3607. [https://Doi.Org/10.24294/jipd.V8i6.3607](https://doi.org/10.24294/jipd.V8i6.3607), 1-24.
- OECD. (2022). Rebooting the innovation ecosystems. *OECD Economic Surveys: Finland 2022* (s. 1-117). OECD.
- OECD. (2023). Korea's economic performance and framework for innovation. *OECD Reviews of Innovation Policy: KOREA* (s. 1-305). OECD.

- OECD. (2024). Productivity and economic growth. *OECD Compendium of Productivity Indicators 2024* (s. 1-68). OECD.
- Rebelo, S. (1991). Long-Run Policy Analysis And Long-Run Growth . *Journal Of Political Economy*, *Völ.99, No.3* , 500-521.
- Romer, P. M. (1994). The Origins Of Endogenous Growth. *Journal Of Economic Perspectives*, *Völ. 8, No. 1.* , 3-22.
- Rostow, W. W. (1959). The Economic History Review. *Wiley On Behalf Of The Economic History Society, 1959, New Series, Völ. 12, No. 1.*, 1-16.
- Solow, R. M. (1994). Perspectives On Growth Theory. *Journal Of Economic Perspectives*, *Völ: 8, No: 1* , 45-54.